

funkcjonujących w regionie ZAZ pomiędzy rokiem 2011 a 2016 wzrosła o jedną trzecią (z 6 do 9) i utrzymuje się na tym poziomie. Jeszcze bardziej – o 70% – wzrosła w całym analizowanym okresie liczba osób korzystających z ZAZ.

Prognozy demograficzne przemawiają za tym, żeby okres, na który zostanie przyjęty *Wojewódzki program wyrównywania szans osób niepełnosprawnych i przeciwdziałania ich wykluczeniu społecznemu oraz pomocy w realizacji zadań na rzecz zatrudnienia osób niepełnosprawnych do 2030 roku*, był czasem przygotowania regionalnego systemu wspierania osób z niepełnosprawnościami na wzrost zapotrzebowania na wsparcie, przewidywany na kolejne lata w związku ze starzeniem się populacji mieszkańców regionu. Gwałtowny wzrost obciążenia demograficznego jest prognozowany po 2040 roku.

Liczba podmiotów wspierających OzN jest przez blisko dwie trzecie (61%) przedstawicieli takich jednostek uważana za wystarczającą, natomiast większość (57%) ocenia jako niewystarczające finansowanie, które otrzymują instytucje i organizacje wspierające OzN (przeciwnego zdania są około dwie piąte: 37%). Infrastruktura (tj. budynki oraz ich wyposażenie) do prowadzenia działalności na rzecz OzN jest nieco częściej uważana za niewystarczającą (49%), niż za wystarczającą (44%). Podobnie liczebność kadr z odpowiednimi kompetencjami jest nieco częściej uznawana za niewystarczającą (48%), niż za wystarczającą (45%). Bardziej pozytywnie respondenci oceniali potencjał instytucji, których sami byli przedstawicielami. Przedstawione wyniki przemawiają za finansowaniem prac budowlanych służących zapewnieniu odpowiedniej infrastruktury (zarówno kameralnych placówek opieki całodobowej – biorąc pod uwagę wysoką liczbę osób oczekujących na miejsca w DPS – jak i placówek dziennego pobytu) oraz działań (szkoleń i okazji do dzielenia się wiedzą) służących podnoszeniu kwalifikacji kadr odpowiedzialnych za organizację i świadczenie specjalistycznych usług opiekuńczych oraz usług z zakresu aktywizacji społecznej i zawodowej.

Przedstawiciele większości podmiotów działających na rzecz OzN uznali za wystarczającą współpracę w tym zakresie pomiędzy jednostkami pomocy społecznej (65%), pomiędzy organizacjami pozarządowymi (65%), a także – choć nieco rzadziej – współpracę międzysektorową, pomiędzy jednostkami a organizacjami (57%). Podzielone były natomiast opinie dotyczące współpracy pomiędzy jednostkami pomocy społecznej a jednostkami opieki zdrowotnej oraz pomiędzy organizacjami pozarządowymi a jednostkami opieki zdrowotnej – w tych przypadkach przewaga ocen pozytywnych (41%) nad negatywnymi (33%) była niewielka (odpowiednio: 41% do 36% oraz 33% do 31%).